

kjerkebla'

kjerkebla'

FOR TORVASTAD MENIGHET
NR 1 - 2026 - ÅRGANG 70

I dette nummeret av Kjerkebla' har vi fokus på baksnakking og framsnakking, noe vi håper kan være til glede og ettertanke. I tillegg har vi påskestoff, og som alltid artikler om det som har skjedd og skal skje i menigheten og i bygda vår.

GOD PÅSKE!

Kvinnene – de første som fikk se og fortelle om en oppstått Kristus

Over tid har jeg skjønnet mer og mer hvilken ære, heder og anerkjennelse av kvinner og nedvurdertes rolle det er i beskrivelsen av det som skjedde påskedag. Alle fire evangeliene forteller om «kvinnene» som fant den tomme graven og Maria Magdalena var blant dem. Hun som kom til tro og hørte til flokken rundt Jesus etter å ha vært blant de utstøtte med et «syndefullt liv».

Kvinner fikk en viktig rolle rundt Jesus, mye større enn det som var vanlig. De fikk posisjoner og hørte til på en helt annen måte enn tradisjonen og kulturen holdt på hva som var kvinnerollene på Jesu tid.

Det var kvinnene som fikk høre om den oppstandne Jesus først!

Det var de som fikk oppdraget om å fortelle det til de andre.

Maria Magdalena var den første som så og snakket med ham.

Jesus står opp

Ved daggry den første dagen i uken kom kvinnene til graven og hadde med seg de velluktende oljene som de hadde laget i stand. Da så de at steinen var rullet fra graven. Og de gikk inn, men fant ikke Herren Jesu kropp. De visste ikke hva de skulle tro, men med ett sto det to menn hos dem i skinnende klær. Kvinnene ble forferdet og

bøyde seg med ansiktet mot jorden. Men de to sa til dem: «Hvorfor leter dere etter den levende blant de døde? Han er ikke her, han er reist opp. Husk hva han sa til dere mens han ennå var i Galilea: 'Menneskesønnen skal overgis i syndige menneskers hender og korsfestes, og den tredje dagen skal han stå opp.'» Da husket de hans ord. Og de vendte tilbake fra graven og fortalte alt dette til de elleve og til alle de andre. Det var Maria Magdalena, Johanna og Maria, Jakobs mor, som sammen med de andre kvinnene fortalte dette til apostlene. Men de mente det hele var løst snakk, og trodde dem ikke. Peter sto likevel opp og løp til graven, og da han bøyde seg inn i den, så han ikke annet enn linklærne. Så gikk han hjem og undret seg over det som hadde hendt. Luk 24,1-12

Markus forteller at det var Maria Magdalene som møtte Jesus i hagen og snakket med ham. Der står det at hun fikk Peter med for å dobbeltsjekke og vise helt sikkert at han ikke var i graven lenger. Det var skjedd det han hadde prøvd å fortelle dem i lengre tid: han stod opp den tredje dagen.

De møtte beviset på at Jesus var Guds sønn nok en gang.

Han var noe annet etter oppstandelsen, ikke helt menneske lenger forteller de.

Han gikk gjennom dører og dukket

Andakten er skrevet av Inger Synnøve Stange. Hun er oppvokst på Torvastad og jobber som daglig leder/kateket i Norheim menighet.

bare plutselig opp i hagen, på turen til Emmaus, i huset der de skjulte seg i Galilea. Han var noe nytt.

Dette nye gav dem tryggheten, gleden og fellesskap der kvinner og nedvurderte fikk bety noe mer fortelles det om i apostlenes gjerninger. De holdt sammen til tross for frykt og redsel for hva ledere, styresmakter og «mobben» rundt dem kunne utsette dem for. De visste og erfarte at Jesus var «noe mer».

Forsidebildet er tatt av Bodil Hagen, og det er Leah Rosanna Damm og Sofie Vestbø som koser seg på Bøvatnet.

KJERKEBLA' FOR TORVASTAD:

Redaktør: John Kristian Hausken

Redaksjon: Ingmar Areklett, Bodil Hagen, Bjart Grutle, Marte Haugland og May Ingunn Vrålstad

Foto: Bodil Hagen m.fl.

Tips og stoff sendes til torvastad@menighetsblad.no

Utgivelser 2026: 18/3, 3/6, 9/9 og 9/12.

Det er innleveringsfrist 14 dager før utgivelse.

Trykk: Karmøy Trykkeri. Design: J. Nag

Distribusjon: Bodhild Aase 456 33 916.

For digital utgave kontakt menighetskontoret.

Gaver til bladet: 3361 14 00611

GIVERTJENESTE Menigheten

Menighetens givertjeneste går til dekking av den delen av trosopplæringsarbeidet som staten ikke dekker.

Det er derfor viktig for menigheten å ha disse midlene for å ha et best mulig trosopplæringsstilbud til våre barn og unge. Mange støtter arbeidet allerede, men det er alltid plass til flere! Givere kan velge å gi engangsbeløp eller bli fast giver. De som ikke alt er faste givere og som ønsker å bli det, må ta kontakt med kontoret.

Kontonummer: 3361 19 05586

Servicetorg Karmøy
Telefon: 52 81 00 01

TORVASTAD MENIGHET:

Sokneprest

May Ingunn Vrålstad

Kontor: 52812028 og 413 91 256

Privat: 920 91 840

may.vralstad@karmoykirken.no

Kirkegårdsarbeider:

Gunnar Fosen

Mobil: 906 51 570

gunnarfosen0707@gmail.com

Menighetspedagog og daglig leder

Synnøve Bårdsen Lindanger

Mobil: 938 78 946

synnove.lindanger@karmoykirken.no

Kirketjener og menighetspedagog:

Janne C. Amundsen

Mobil: 906 15 583

janne.amundsen@karmoykirken.no

Organist: Ivar Tjøstheim

Mobil: 414 77 174

ivar.tjostheim@karmoykirken.no

Leder i menighetsrådet:

Jone F Grutle

Mobil: 924 71 785

jone.grutle@gmail.com

Redaktørens hjørne

Da jeg studerte i Stavanger på 1980-tallet fikk vi besøk av engelske lærerstudenter. Lørdagen tok vi de med til sentrum og der møtte vi et demonstrasjonstog med hundrevis av kvinner i alle aldre med parolen «Kvinner for fred» i spissen. - Who is this Fred, spurte de engelske studentene og lurte på hvilken Fred som var så populær blant norske kvinner.

Den gangen var det stadige demonstrasjoner for fred, for nedrustning og mot atomvåpen rundt om i landet vårt og i andre land.

Nå er det opprustning som gjelder

-Krig er på moten igjen, og iveren etter å gå til krig sprer seg, sa pave Leo XVI i sin nyttårstale.

Han sa videre at prinsippet som ble etablert etter annen verdenskrig om forbud mot bruk av makt til å krenke andre lands grenser, er blitt fullstendig undergravet.

Og resultatet av dette er at de fleste land rundt i verden bruker

stadig mer penger på opprustning. Et samlet Storting vedtok våren 2024 det regjeringen kalte et historisk forsvarsløft, og i år skal Norge bruke 180 milliarder på Forsvaret, noe som utgjør 3,4 prosent av BNP.

Våpenindustrien går for full maskin og det produseres stadig nye og mer avanserte våpen.

Det virker som om verden er rammet av en kollektiv hukommelsessvikt: Har vi glemt hva historien har lært oss: krig ødelegger liv, samfunn og natur, og gjør verden farligere for oss alle. Hvor er det blitt av tanken om at fred blir bygget med nedrustning, ikke med flere våpen?

Er det noe du og jeg kan gjøre?

Jeg blir deprimert og føler meg maktesløs over utviklingen. Når hele verden ruster opp og advarer fra paven, biskoper, FNs generalsekretær med flere knapt legges merke til, skjer det en tilvenning. Vi aksepterer at dette er normalen og blir passive tilskuere til utviklin-

gen.

Og jeg blir ikke m i n d r e d e p r i - mert når jeg tenker på alt det gode og fornuf-

tige forsvarsmilliardene kunne bli brukt til: Klima -og miljøtiltak, helsetiltak og omsorg både i Norge og fattige land, skoleutvikling ...

Det er vanskelig å se hva vi kan gjøre for å snu utviklingen, men vi må ikke miste håpet. Vi må våge å stille spørsmål om opprustning er vegen til fred. Profeten Jesaja som levde for 2700 år siden hadde en nydelig visjon. La oss håpe og be om at dette en gang skal skje.

De skal smi sine sverd om til plogskjær og spydene til vingårdskniver. Folk skal ikke mer løfte sverd mot folk og ikke lenger lære å føre krig.

John Kristian

La underet skje

Måtte all krig ta slutt mellom land og nasjonar mellom folk som skulle vera brør La grensene bli bruer ikkje murar La hjarto bli mjuke så vi evnar sjå kvarandre og unna kvarandre fridom vi som lever på denne same jord La dei som rår få visdom La underet skje La ein vilje av godt sprengja seg fram så vi kan få fred Det hastar!

Bente Bratlund

aftenposten.no

Jesus døde ikke for at folk skulle gå på ski og spise Kvikk Lunsj

Min Påskesalme

Da jeg ble spurt om å skrive noen ord om «min påskesalme», var det mange sanger og salmer som dukket opp. I min barndom gikk vi mye på bedehuset på Avaldsnes. Der ble jeg kjent med mange sanger som i dag kan være ukjent for neste generasjon. Mange sanger beskriver Jesus som ble menneske og led på Golgata, som følte seg forlatt av venner og av Gud. Bjørn Eidsvåg beskriver også dette så mektig i sangen Kyrie: «Du låg skjelvande av angst på kne og svetten rann som blod».

Så dukker det opp minner fra møter jeg var med på sammen med min mormor, som var misjonær

blant annet i Kina og Tanzania. Hun kunne de fleste sangene utenat og sang så inderlig: «Han lever, han lever, han lever ennå».

At Jesus stod opp fra de døde og **lever**, er jo påskens glade budskap. Vi får møte en levende Jesus som gikk i døden for oss, og som alltid vil være med oss.

Dette gir en trygghet og en indre fred som bærer i en urolig verden, og som vi får lov til å gi videre til neste generasjon.

Så i år velger jeg Påskesalmen: **Å salige stund uten like - han lever, han lever ennå.**

Den er skrevet av journalist og dikter Johan Halmrast i 1890. Sal-

Kristin Støle. Foto: Gunvor Næsse.

men blir ofte kalt en «reportasje fra påskemorgen», og den skildrer Maria Magdalenas møte med den oppstandne Jesus i hagen. Melodien ble komponert av Kristian Wendelborg samme år.

Kirsten Støle

*Å, salige stund uten like,
Han lever, han lever ennå!
Han vandrer i seierens rike,
Min sjel, hvorfor sørger da du?
Han er ikke lenger i graven,
Hvor bleknet i døden han lå,
Jeg levende så ham i haven,
Og aldri så skjønn jeg ham så.*

*Han lever, og jeg skal få bringe
Hans venner det salige ord -
Tenk, jeg som er ringest blant ringe,
Den minste han kjenner på jord.
Tenk, jeg skal hans hilsen frembære,
Å, kunne jeg synge det ut!
Mer kunne ei engler begjære,
enn gå med så salig et bud!*

*Å, salige stund uten like,
Han lever, han lever ennå!
Han vandrer i seierens rike,
Min sjel, hvorfor sørger da du?
Du søkte din trøst i den døde,
Og dvelte ved gravnatten kun,
Så fikk du ham levende møte,
Å, salige, salige stund!*

Bilde laget av Gunvor U. Næsse

Påskepynt

I den kjølige mørketiden etter jul, er det koselig å sysle med å lage litt ny påskepynt. Da er det jo ennå ei god stund til påske, og det blir ikke noe tidspress. Men, hvis man er typen som utsetter alt til i siste liten, så er det en trøst å få noen enkle og raske ideer.

For meg er det blitt et prinsipp å bruke gjenbruksmaterialer. Altså noe vi har i hus fra før. Gjerne noe som var på vei til å kastes. Det er både bærekraftig og gir mening. I tillegg vil begrensning i materialbruk utfordre kreativiteten.

Eksempler er dorull-rør til kyllinger. Stoffrester fra gamle påsketekstiler som duker og løpere, gult sengesett, skjorter, bluser o.l. til å sy høner med dinglebein av. Draconvatt fra kasserte hodeputer/dyner til fyll. Papir fra fjorårets kalender, eller reklamebrosjyrer til å sy/lime små egg og kyllinger til å henge i en grein.

En limpistol og saks er et must. Gjerne symaskin også. På Youtube, Instagram og Pinterest flommer det over av gode idéer. Søk og klikk, så finner algoritmene enda flere forslag :) Lykke til!

Inger Lise Nordhus

Færre gudstjenester i Torvastad og Karmøy

Flere vil ha oppdaget at Torvastad nå kun har tre gudstjenester i måneden, mot fire tidligere. En gang i måneden samles vi til felles gudstjeneste på Norheim eller Avaldsnes. Den oppmerksomme vil også ha lagt merke til at Norheim oftere enn før inviteres til gudstjeneste i Torvastad.

Den siste tiden har økonomien i Den norske kirke blitt trangere. Karmøy prosti har måttet redusere prestestillingene og det

er heller ikke mange nok vikarprester å få tak i. Fellesrådet har også blitt preget av knappere ressurser både økonomisk og personalmessig.

Alle menighetene i Karmøy har derfor måttet redusere antall gudstjenester. Når det ikke er gudstjeneste i lokalkirken inviteres menigheten til nabomenigheten. Dette er vi vant til fra ferietiden, og på Torvastad er det ikke så veldig lenge siden at presten var på Utsira en gang

i måneden og at det derfor ikke var gudstjeneste på Torvastad da. Overgangen blir forhåpentligvis derfor ikke så stor. Selv om dette ikke var noe som var ønskelig i utgangspunktet, må vi ta til etterretning at slik blir det og vi håper alle vil oppleve det fint å besøke naboen, se andre kirkerom og treffe nye folk.

May Ingunn

Har du hørt det... ?

Tegnet av Sven Hagen

Sladder, baksnakking og framsnakking er hovedtema i dette nummeret av Kjerkebla. Sladder og baktelelse er dessverre noe de fleste av oss kommer borti nesten daglig.

Selv om alle vet at det er galt, er det veldig lett å glemme seg ut når vi hører noe spennende nytt, enten det gjelder kjente eller ukjente. Og hvis noen av våre venner sladrer i veg, er det veldig lett å jatte med. Det virker som om ingen av oss er immune mot å bidra til sladder og baksnakking. Lett å la seg lure

For å pynte på det som skjer, kan man lett bli fristet til å kamuflere baktelelsen bak fine formuleringer. Dersom vi innleder samtalen lurt nok, kan det til og med virke som om vi viser omsorg.

*Eg unne henne alt mulig godt
– det vett du jo – men eg syns at hu ...*

*Eg håpe du skjønne at eg fortelle deg
detta for å hjelpa han.*

*Han e jo ein flotte fyr.
Det e barra så trist at han ...*

*Nå e jo ikkje eg den som like å sei nåke
negativt om folk, men han ...*

Du e ein eg stole på, så du kan veta at hu ...

*Eg vett at eg ikkje burde sei detta, men
du får sikkert veta det snart likavel ...*

*Det e sikkert barra meg det e nåke galt med,
men eg syns hu ...*

Slik kan det lyde når man, som en av de i den indre sirkel, får informasjon. Det kan være spennende og det er godt å være blant de som er velinformert. For det er jo informasjon det dreier seg om...? – eller er det kanskje bare et rykte? Det er ikke alltid godt å vite, og da blir det opp til den enkelte av oss om vi velger å bringe det videre.

La oss bringe videre alt som er sant, godt og positivt.

La rykter, usannheter og negative ting stoppe hos oss.

John Kristian

RYKTEBØRSEN

Eg har hørt Kari venta små før den fyste onjen kan gå
eg har hørt Lars har kjøpt nye BMW
koss har han fått rå te det?

Eg har hørt Bente har fått nye mann
den forrige e flytta te Kristiansand
eg har hørt Tore har fått nye dama
konne an ikkje helt seg te u sama?

Eg har hørt Liv e på Evangeliesenter
asse hu av adle jenter
eg har hørt Knut har havna på galeien
det måtte vell barre gå den veien

Eg har hørt Rolf e på leit itte nye leilighet
han har sikkert fonne nye kjærlighet
eg har hørt Randi e lagt inn
ja, eg hørte det av ann Finn

Eg har hørt Roger ska ha temperatur
jere live surt der an bur
eg har hørt Tove har farga håret
den damå ska visst nok ikkje vara klåre

Eg har hørt Mette e blitt tynne
hu som aldrig har vore synne
eg har hørt Stig må finna nye plass å bu
heldigvis e det ikkje eg elle du

Eg har hørt Elin har fått seg hest
eg meina ein katt hadde vore best
eg har hørt Per har kjøpt nye kåk
stakkars nabo, han laga barre bråk

Eg har hørt Kåre har fått nye store hytta
han kan vel snart liga godt flytta?
eg har hørt koss u Ruth ser ut
ligna meir å meir på ein gut

Eg har hørt Anne e på slank
ryktene seie hu e blitt fri å frank
eg har hørt alt du ikkje vett
men eg helle selfølgeligt tett

Simon Didriksen
(Vea-buen som var i Torvastad
kirke sammen med Helge
Pedersen i høst)

Kven eg er og kven eg vil vera

Vi er alle samansette og erfarer impulsar både til det gode og det som er mindre godt i livet vårt. Til alle tider har mennesket kjent på dette, og Paulus skreiv alt for 2000 år sidan at «Det gode som eg vil, det gjer eg ikkje, men det vonde som eg ikkje vil, det gjer eg» (Romarbrevet 7,19). I dette nummeret av Kjerkebla` er baktaling og ryktespreiing eit tema.

H.C. Andersen skreiv i 1852 eventyret «Det er ganske vist» som kan omsetjast med «det er heilt sant» og som seinare har levd vidare som «fjora som vart til fem høns». Alt i tittelen ligg det eit hint. Når ein eksplisitt må seia at noko er sant, kan det innebera at den som høyrer dette kan ha god grunn til å tvila. Dette har ein parallell i politiken, når statsministeren må ut i media og sei at han/ho har tillit til ein statsråd, så er det jo fordi det er reist tvil om tilliten.

Eventyret går i korte trekk ut på at ei høne steller seg og mister ei fjør. Ho seier på spøk at det ikkje gjer noko fordi ho berre blir finare. Dette tar ei ugle med til eit anna hønsehus og etter kvart som forteljinga vandrar frå hønsehus til hønsehus veks det gradvis til at fem høns har ribba seg heilt for å ta seg betre ut for hanen.

Ein annan kjend forfattar, Henrik

Ibsen, skreiv i 1867 skodespelet «Peer Gynt». Personleg opplever eg dette som eit kritisk skråblikk på den norske folkesjela og dermed kvar og ein av oss – og på korleis me omgår kvarandre og snakkar saman. Rykta om Peer går framfor han «Hvor han kommer, blir der taushet; fjerner han seg smiler man og ser efter ham» (s. 24). Sjølv slår han tilbake med skryt og løgn – «Jeg skal blive konge, keiser!» (s. 14).

Ibsen lukkast med å skriva eit skodespel som framleis treff oss - også no nesten 150 år seinare. Stykket vert sett opp på teaterscener verda rundt og går for «fulle hus» på Gållå kvar sommar. Verken Peer eller mange av dei han omgjev seg med framstår direkte sympatiske – men slik er det vel også med dei fleste av oss. Dersom ein vågar vera ærleg, blir ein merksam på usympatiske trekk - også i seg sjølv. Vi har vel alle sagt og gjort ting som med fordel

kunne vore usagt eller ugjort. Det kan vera freistande å bringa eit rykte vidare - og ikkje alltid tar ein alt opp i beste mening.

«Ingen ting er nytt under sola» heiter det i Forkynnnaren 1, 9 - ei bok i Det gamle testamentet. Omgivnadane har endra seg, men menneskenaturen synes på forunderleg vis å vera mykje den same. Vi kjem alle til kort og har alle bruk for å bli tatt imot i nåde, slik Peer Gynt i slutten blir tatt imot av si Solveig, heilt ufortent.

Bjart

Kven vil du framsnakka?

av Bjart/Marte

I dette nummeret av Kjerkebla` spør vi fire torvastad-buar kven dei vil framsnakka og kvifor. Å *framsnakka* kan definerast som det motsette av å baksnakka, det er å løfta nokon fram positivt for det han/ho gjer eller har gjort. Det kan også vera å peika på korleis nokon i kraft av den dei er, bidreg med omtanke, omsorg, praktisk hjelp og skaper trivsel rundt seg.

Ole Morten Velde er den første jeg tenker på. Han har overtatt som dirigent hos Scala etter at Håkon Areklett, korets grunnlegger, plutselig døde.

Egentlig er jeg imponert over alle de som satte i gang og fikk satt sammen et styre og har sørget for at koret får fortsette. Ole Morten er en utrolig dyktig dirigent og Scala er heldige som har fått han på sitt lag!

Ruth Helene Høvring

Mammaen min er veldig snill og bryr seg mye om meg. Hun lager god mat og passer alltid på at jeg har det bra. Jeg er veldig glad i henne og setter stor pris på alt hun gjør for meg.

Marie Lie Lothe

Jeg har lyst å framsnakke/rose en person som virkelig tar tak i flere oppgaver i KFUK/M Torvastad etter at Håkon (Areklett) døde. Det er Truls (Gautesen) som bl.a er hovedansvarlig for både tirsdagsdugnadene og TimeOut.

Å overta etter Håkon er som å hoppe etter Wirkola, noe Truls har gjort til 20 i stil!!

Tusen takk Truls for den du er!

Leif Johnny Støle

Å framsnakka er eit fint verb, og me burde nok bruka det oftare. Det er mange som kan nemnast i den samanhengen, til dømes dei som gjer at me har flotte turstiar i Bjørgene eller dei som berre møter opp i ulike samanhengar, stille og utan å ta stor plass.

Likevel har eg i dag vald å framsnakka nokre sjuandeklassingar som samla inn flasker til inntekt for klasseturen sin. Dei som kom på døra mi i Aunåvegen var både hyggelege og høflege, på ein gong! Dei takka for støtta, og dei tok seg tid til ein liten prat. Slike menneskemøter vil eg gjerne framsnakka, dei er viktige i ei tid kor meir og meir skal løysast digitalt, utan menneskeleg kontakt.

Ingrid Sørvalg

Det Er Helt Sant Hvordan en fjær blir til fem høns

Av H.C. Andersen

- Det er en fryktelig historie! Var det en høne som sa. Og det til og med på den kanten av byen hvor historien ikke engang hadde hendt.

- Det er en skrekkelig historie i hønsehuset. Jeg tør simpelthen ikke sove alene i natt. Det er jammen godt at vi er så mange sammen oppe på vaglen.

Så fortalte hun, så fjærene reiste seg på de andre hønene, og hanen lot kammen falle.

- Det er aldeles sant!

Men, la oss begynne med begynnelsen! Det hele begynte borte i den andre enden av byen - i et hønsehus. Solen gikk ned, og hønene fløy opp. En av dem, med hvite fjær og korte ben, la hver dag akkurat

så mange egg som var ventet av henne, og var en respektabel høne på alle måter.

Da hun kom opp på pinnen sin, begynte hun til å plukke seg med nebbet, og så falt det av en liten fjær. - Der gikk den, sa hun. - Jo mer jeg piller av meg, jo vakrere blir jeg.

Dette var noe hun sa for spøk, for det var hun som var den muntreste blant disse hønene, enda hun var meget respektabel. Så sovnet hun. Det var mørkt rundt dem. Høne satt tett ved høne. Men den som satt nærmest henne, sov ikke. Hun både hørte, og ikke hørte, slik som en bør gjøre her i verden hvis en vil leve i ro og fred. Men til nabohønen på den andre siden måtte hun likevel hviske:

- Hørte du hva som ble sagt her ved siden av? Jeg vil ikke nevne noe navn, men her er en høne som vil plukke seg - for å ta seg ut! Hvis jeg var hane, ville jeg forakte henne!

Rett overfor hønene satt uglen sammen med uglemann og uglebarn. De hadde skarpe ører i den familien, så de hørte hvert ord av det hønen sa til naboen. De rullet med øynene, og uglemor viftet seg med vingene.

- Hør bare ikke etter - Men dere hørte vel hva som ble sagt? Jeg hørte det med mine egne ører, og en skal høre mye før de faller av! Det er en av hønene som i den grad har glemt hva som sømmer seg for en høne, og hun sitter der og piller alle fjære-

ne av seg - mens hanen sitter der og ser på!

- Dette er ingenting for barna å høre på, sa uglefar - Jeg vil nå likevel fortelle det til nabofuglen. Det er en meget aktverdig ugle å være sammen med.

Og så fløy uglemor.

- Hu-uh! Uhuu! tutet de begge to, så det hørtes helt ned i duehuset. - Har dere hørt det? Hu huu! Det er en høne som har plukket av seg alle fjærene for hanens skyld! Hun fryser i hjel! Ja - Hvis hun ikke har gjort det alt! Uhuu!

- Hvor? Hvor? kurret duene. - I gården på den andre siden. Jeg har så godt som sett det selv. Det er nesten uanstendig å fortelle det. Men det er helt sant.

- Tror, tror hvert evige ord, sa duene, og kurret ned til sin egen hønsegård. - Det er en høne - ja, noen sier det er to - som har plukket alle fjærene av seg for ikke å se ut som de andre, så hanen skal legge

merke til dem. Det er et farlig spill! Det er lett å forkjøle seg og dø av feber - Og nå er de døde begge to!

- Våkn opp! Våkn opp! gol hanen og fløy opp på plankegjerdet. Søvnens satt i øynene på ham ennå, men han gol likevel. - Det er tre høner som er døde av ulykkelig kjærlighet til en hane. De har plukket av seg alle fjærene! Det er en grusom historie og jeg vil ikke beholde den for meg selv. Fortell den videre. - Fortell den videre, fortell den videre! pep flaggermusene, og hønene klukket, og hanene gol: - Fortell den videre! Fortell den videre!

Og så fór historien fra hønsehus til hønsehus. Til slutt kom den tilbake til gården hvor den først hadde oppstått.

- Det er fem høns, het det nå, som alle sammen har ribbet fjærene av seg bare for å vise hvem av dem som var blitt magrest av kjærlighetssorg til hanen, og så hakket

de hverandre til blods og falt døde ned - til skam og skjensel for hele familien, og til stort tap for eieren.

Og hønen som hadde mistet den løse lille fjæren, kjente naturligvis ikke sin egen historie igjen. Og ettersom hun var en respektabel høne, sa hun:

- Huff som jeg forakter de hønsene! Men det er flere av samme sorten. Slikt noe skal en ikke tie stille med, og jeg skal gjøre mitt, til at denne historien kommer i avisen, og da går den hele landet over. Ja, det har de fem hønene fortjent - og familien deres med.

Og så kom det i avisen. Og det er helt sant: En liten fjær - kan godt bli til fem høns.

Budskap: Ikke tro på alt du hører, og pass på hva du forteller videre - små rykter kan vokse til store løgner.

Baksnakking – Hva sier Bibelen?

Har bibelen egentlig noe å si om baktaleselse? Er Gud virkelig opptatt av slike ting?

Baktaleselse og sladder kan jo virke som en uskyldig forseelse, for mange en kilde til underholdning og noe som gir oss opplevelsen av å mestre livet («jeg er i hvert fall ikke sanna!») Kan det være så galt om vi sier hva vi mener? Noen ganger er det jo udiskutabelt sant det vi deler! Og er ikke Gud opptatt av sannheten?

Jesus har en veldig fin fortelling om det å være opptatt av andres feil:

Hvorfor ser du flisen i din brors øye, men bjelken i ditt eget øye legger du ikke merke til? Hvordan kan du si til din bror: 'Bror, la meg ta flisen ut av øyet ditt!' når du ikke ser bjelken i ditt eget øye? Din hykler! Ta først bjelken ut av ditt eget øye! Da vil du se klart nok til å ta flisen ut av øyet til din bror. (Luk 6,41-42)

Konkrete bibelvers om baktaleselse og sladder

Kjærlighet står i sentrum for den kristne tro. Da Jesus skulle oppsummere budene, sa han at vi skulle elske Gud av all vår kraft og vår neste som oss selv (Matt 22, 34-40). Gud er kjærlighet, sier Johannes i sitt første brev (4,8), og Paulus har diktet kjærlighetens høysang (1.Kor 13) som ennå klinger sterkt i kulturen vår: Størst av dem er kjærligheten. Han spesifiserer der hva kjærligheten gjør og hva den ikke gjør, og han er rett på sak:

Kjærligheten krenker ikke og gleder seg ikke over urett. Den har sin glede i sannheten. Jakob skrev også et brev og han er svært tydelig når det gjelder baktaleselse: Ikke baktal hverandre (Jak 4, 11)

Kjærligheten er utgangspunktet vårt

Bibelen er full av eksempler på at man ikke skal snakke stygt om hverandre, både i Det gamle og Det nye testamentet. Det hjelper ikke å forsvare seg med at det vi sier er sant, for Jesus er tydelig på at vi ikke er feilfrie selv. En som følger etter Jesus skal altså være tjener for det gode, for kjærligheten. Vi skal elske hverandre, og da må vi først og fremst gjøre godt mot hveran-

dre. Vi bør snakke positivt om hverandre, og har vi ikke noe godt å si, bør vi være stille. Er vi sinte på hverandre så er det enda viktigere å lukke munnen og besinne seg. Saklig kritikk skal være nettopp saklig og tas opp med den det gjelder.

Er det ikke mulig å få utløp for frustrasjon for den som er kristen?

Mange ganger, enten på jobb eller i andre sammenhenger, blir vi sinte og frustrerte på andre folk. Det hender vi har behov for å snakke om det som gjør oss irriterte for å kunne bearbeide det og legge det bort. Da bør vi finne en venn som vi kan stole på, eller kanskje ta en prat med noen vi vet har taushetsplikt. Det går også an å legge frem frustrasjoner i bønn. Å snakke sammen i fortrolighet er ikke å drive sladder hvis målet er å bearbeide egne inntrykk for slik å kunne vokse i kjærlighet og møte sine medmennesker på en god måte. I slike samtaler kan vi også anonymisere de vi klager over. Og viktigst av alt: en klok samtalepartner vil kunne hjelpe oss å se vår egen tilkortkommenhet og veilede til godhet og kløkt overfor dem vi er irriterte på. Fokus bør ligge på vår egen vekst i godhet og vår egen bjelke, ikke flisen som først skapte irritasjonen.

Ansikt til ansikt

Oppfører noen seg skikkelig dårlig mot deg hjelper det lite å baksnakke dem. Da må vi til slutt våge å ta opp saken med den det gjelder ansikt til ansikt. Det kan være vanskelig. (Alvorlige overgrep må alltid meldes til politiet, og grenseoverskridende oppførsel på jobb skal varsles gjennom de rette kanalene.)

Vi lever i en fallen verden, og både vi og alle menneskene rundt oss bærer på feil og mangler som vi ikke så enkelt kan bli kvitt. Det er en del av livet å bryne seg mot mennesker vi ikke umiddelbart har god kje-

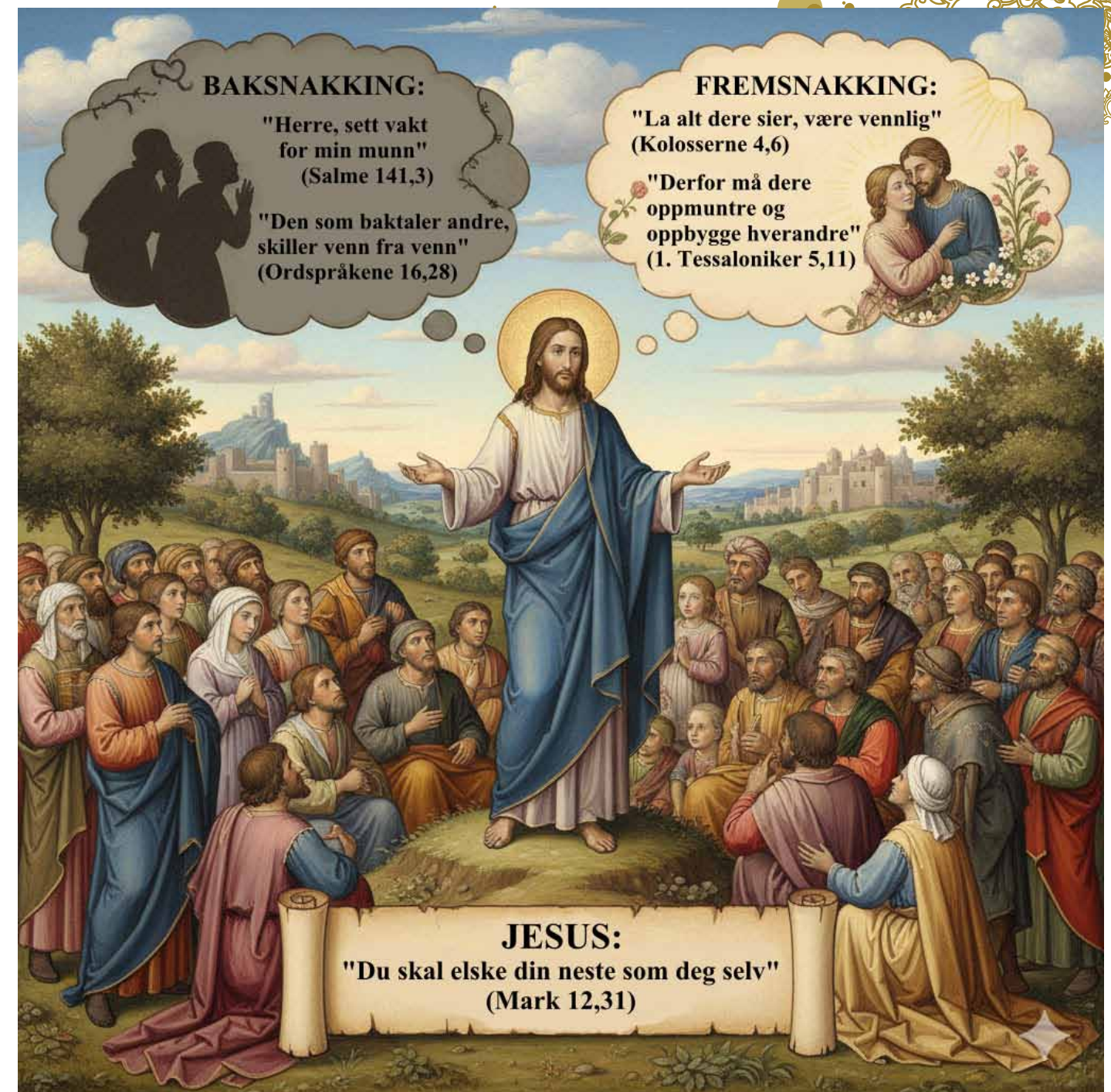
mi med eller klarer omgås så lett. Vi er ofte uenige, men mild konflikt kan faktisk hjelpe oss med å vokse selv og blir mer modne, tålmodige og kloke - så sant vi klarer å bearbeide det hele på en sunn måte, og ikke gjennom bakvasking og sladder.

Fremsnakking

Som en motvekt til all sladder ville det være fint å heller tenke på noe positivt vi kan si om andre. Vi har nok av negativ omtale rundt oss, men det å snakke ærlig og positivt om andre er noe vi trenger. Det skaper en god atmosfære, trygghet og glede i fellesskapet vårt. Det gjør at det blir lettere å stole på hverandre. «Si bare det som er godt, og som bygger opp der det trengs, så det kan bli til velsignelse for dem som hører på.» (Ef 4,29)

I Norge har vi fortsatt janteloven, så det å skryte av seg selv er vanskelig for mange. Desto viktigere er det at menneskene rundt oss tør fremheve det positive ved sine medmennesker. Og når vi da hører noen gi et ærlig kompliment om oss selv bør vi ta imot det på en god måte: si takk. «La oss ha omtanke for hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger.» (Hebr 10,24)

May Ingunn

Tegnet av Kathrine Torvestad ved hjelp av AI.

Slik stopper du sladder, rykter og baksnakking

Sladder og baktaleselse er ikke noe nytt blant oss mennesker. Allerede i antikkens Hellas, for 2500 år siden, finner vi denne teksten fra filosofen Sokrates.

En dag traff en bekjent den store filosofen og sa: «Vet du hva jeg nettopp hørte om din venn?»

«Vent litt,» svarte Sokrates. «Før du forteller meg noe, ønsker jeg at du lar det passere gjennom en liten test. Den kalles **Trippel filter test.**»

«Før du forteller meg noe om min venn, kan det være en god idé å ta et øyeblikk og filtrere det du skal si. Det er derfor jeg kaller det trippel filter test. Det første filteret er sannhet. Har du forsikret deg om at det du skal fortelle meg er sant?»

«Nei,» sa mannen, «faktisk har jeg bare hørt om det.»

«Greit,» sa Sokrates. «Så du vet egent-

lig ikke om det er sant eller ikke. La oss nå prøve det andre filteret, filteret om **godhet**. Er det du er i ferd med å fortelle meg om min venn noe bra?»

«Nei, tvert imot ...»

«Så,» fortsatte Sokrates, «du vil fortelle meg noe dårlig om ham, og du er ikke sikker på at det er sant. Du kan fremdeles bestå prøven, fordi det er ett filter igjen: filteret om nytten. Er det du vil fortelle meg om min venn til **noen nytte for meg?**»

«Nei, egentlig ikke.»

«Vel,» konkluderte Sokrates, «hvis det du vil fortelle meg hverken er sant eller godt eller enda til nyttig, hvorfor fortelle meg det i det hele tatt?»

Jeg sendte fortelling av Sokrates om Trippel-filter-teksten til min kloke redaksjonsvenn, Bjart, og fikk som alltid et godt innspill:

Desse filtera høver godt der nokon fyrst og fremst vil setja andre i et dårleg lys, og ein ikkje er opptatt av å stoppa maktbruk og misbruk.

Men dersom det ein veit er viktig, og til dømes gjeld økonomisk utruskap eller overgrep mot barn, så kan det henda ein må seia frå - sjølv om verken den ein seier det til eller den det gjeld er glad for at det kjem fram. Dette for å stoppa at slikt kan fortsetja i løynd!

John Kristian

KFUK-KFUM-speidaren på Torvastad 50 år

Det er snart 120 år sidan Baden Powell starta det første speidararbeidet i England i 1907. Alt tre år seinare var den fyrste speidargruppa i gang i Norge – i dåverande Christiania.

Asbjørn Hovland, innflytta torvastadbu, kjente speidararbeidet frå Haugesund. Hausten 1975 tok Asbjørn initiativ til å starta gutespeidar - 1. Torvastad KFUM. Laurdag 7. februar var rundt 60 samla på Ungdomshuset for å markera dette 50-årsjubileet. Folk i ulike aldrar hadde funne fram speidarskjorter og godt humør for å møtast, mimra og å løfta fram speidararbeidet.

Jon Gunnar Vikingstad og Ragnar Vikingstad kom tidleg med og mintest mange høgdepunkt frå Asbjørn si tid, m. a. det å laga ostemørbrød med bacon og sennep på bål. Inger Målfrid Hovland, ektefellen til Asbjørn, fortalte om starten av Ulvungane hausten 1977. At Baden Powell valde Jungelboka (av Rudyard Kipling) som ein inspirasjon for dette arbeidet. Inger Målfrid fortalde om jungelfestar der Kaa, Baloo og Akela deltok.

Kirsti Grønstøl fortalte om då ho og Hilde Gudmundsen fekk oppgåva med å starta jentespeidar i 1978. Ho visste lite om speidararbeid, men hadde fått med seg at «skikkelege speidarar ikkje brukar propan», så då dei fyrste året reiste på leir til Dalavik i Skjold vart all mat laga på bål. Elles bygde dei portal – det var også slikt som ekte speidarar gjorde!

Evy Vikingstad var med og starta Meisene i 1979. Ho fortalde om weekend-turar og ulike formingsaktivitetar. Ein av dei mest minneverdige var å laga adventskalender med 24 fyrstikkesker x 20 jenter = 480 fyrstikkesker. Evy hevda ho framleis hadde fyrstikker i ein pose heime etter denne aktiviteten.

I ei tid der både ungar og vaksne lett kan bli sitjande inne åleine ved ein skjerm, representerer speidararbeidet det stikk

Jarle Håkonsen laga spektakulære sjokoladekaker til speidarfesten

100-vis av Torvastad-ungar har vore på speidarleir på Blikshavn

motsette. Det er å vera i aktivitet ute, bli kjend med naturen, seg sjølv og dei andre i speidartroppen. Også i dag går speidararbeidet i Torvastad «så det susar». Vi heiar på vaksne og unge som tar leiaransvar og ynskjer lykke til med dei neste 50 åra!

Bjart

Landsleir på Røros i 2006.

15. - 16. november var roverne (speidere fra videregående skole og eldre) våre, Johannes Hole, Oskar Kolnes og Christian Dankertsen på en krevende Klaffetur med overnatting ute (opp-taksprøve for rovere). De fullførte med glans! Det er mange år siden sist vi tok opp nye rovere på Torvastad, så dette synes vi er veldig kjekt!

Store endringer i staben

1.januar begynte Janne Amundsen i 100 % stilling som kyrkjjetjener og menighetspedagog. Synnøve B. Lindanger er begynt i 50 % stilling på Avaldsnes som dagleg leiar og det er dei 50 prosent Janne A har fått i sin stilling. Synnøve jobbar fortsatt som dagleg leiar og menighetspedagog på Torvastad, (30 + 20 prosent).

Marianne Ese Eriksson begynner på Norheim som menighetspedagog 1. mars og Janne Torvastad begynner 1. april som vår nye menighetspedagog. Ho kjem frå Skjold kyrkje i Bergen, der ho har jo jobba i rundt 10 år. Me presenterer henne nærmare i neste Kjerkebla'.

Takk til Marianne

På KAOS-gudstjenesten 8. mars blei Marianne takka av for ein fantastisk jobb ho har gjort den korta stunda ho var på Torvastad. Ho vil sjølsagt bli sakna av store og små. Ho er kreativ og dyktig i sitt arbeid. Me ynskjer henne lykke til på Norheim. Dei får ei dedikerte og fantastisk flinke medarbeidar.

VELKOMMEN TIL JANNE

I januar begynte Janne Amundsen som menighetspedagog og kyrkjjetjener i Torvastad menighet. Vi ba Janne fortelle litt om seg selv, og om jobbene hun så vidt er kommet i gang med.

Hei

Jeg er oppvokst i Kopervik, har 2+2 barn (2 bonus). Pr i dag har jeg bostedsadresse Røvær, men har også et lite krypinn i Kopervik.

Jeg har tidligere jobbet på hotell (utdanning fra Sveits), hatt gardin og interiørbutikk, vært fostermor, var 7 år i Kopervik menighet, 5 år på skolen på Utsira og nå her.

Da stillingen på Torvastad ble lyst ut så sto det bare navnet mitt på..! Var innom Einar prest (Andreassen) på ein kopp kaffi og plutselig hadde jeg søkt. Og fikk jobben!

Jeg har 50% stilling som menighetspedagog der jeg er med på superonsdag, sko-

le/kirke kontakt, barnehage/kirke kontakt, konfirmanntarbeid, og håper å få opp å gå et ungdomstilbud sammen med Avaldsnes slik at vi kan utvide etter konfirmanntid.

De andre 50% er jeg kyrkjjetjener. Den delen av jobben jeg tenkte at ikke ville være noe veldig drøm, men som har gitt meg utrolig mye og som jeg stortrives i. Jeg har blitt veldig godt mottatt! Det er utrolig mange flotte frivillige i menigheten. At de som er frivillige i kirken har så god tålmodighet og er så positive har nok gjort at den delen av jobben gikk mye bedre enn jeg hadde trodd.

Jeg har fantastiske kollegaer. Alle er positive, tar vare på hverandre, vi har det gøy sammen og tåler hverandre.

Jeg kjenner at jeg har kommet til en menighet jeg er stolt av å være en del av. Vi har ei flott, intim kirke med den beste utsikt (jeg ser hjem..) et flott KFUM-hus med mye aktivitet og mange frivillige. Koselig bygd med mennesker det er lett å komme i kontakt med.

Janne

Janne og Marianne på Superonsdag sitt karneval.

Fastetrete i Torvastad kirke

Dette halvåret har Superonsdag, tweens-klubben vår fra 4.- 6. klasse, prosjekt om diakoni og misjon. I de 7 ukene før påske, altså i fastetiden, tar vi utgangspunkt i Regnbuebønnen og temaene kjærlighet, forandring, rettferdighet, håp, vann, fellesskap og den stille uke.

Temaene fra Regnbuebønnen blir også tema for samlingene på Superonsdag, og vi forteller en bibelfortelling som passer til ukens tema. Videre kobler vi dette sammen med fasteaksjonen: «Håp i en dråpe vann».

Eksempelvis hadde vi fortellingen om den barmhjertige samaritan i den røde uka. Vi snakket om hvordan vi kan være «den barmhjertige samaritan» i dag, i vår hverdag. Etterpå koblet vi dette sammen med fasteaksjonen, ved å snakke om at nesten vår også kan

være mennesker langt borte. De som trenger vår hjelp, er vår neste. Vi reflekterte rundt hva barn kan gjøre for å hjelpe, og her ble det nevnt både flaskeinnsamling og å lage kakebod for å selge i gata.

Vi ønsker med dette prosjektet at barna skal få høre om diakoni, og engasjere seg i dette arbeidet. Videre ønsker vi at barnas bidrag skal bli synlig for resten av menigheten.

For å få til dette, har vi hentet inn et lite bjørketre i kirken, hvor vi hver uke skal henge opp pynt vi har laget på Superonsdag. Etter samlingen om kjærlighet, hang vi opp røde hjerter hvor barna har skrevet ting en kan gjøre for å vise kjærlighet i handling. Deretter oransje fot-

Kjære Gud
Nå er vi inne i fastetiden.
Hjelp oss å bry oss mer,
Dele det vi har
Og følge Jesus.
Amen

lingen om kjærlighet, hang vi opp røde hjerter hvor barna har skrevet ting en kan gjøre for å vise kjærlighet i handling. Deretter oransje fot-

«LØP FOR LIVET»

Konfirmantene i Torvastad inviterer alle som vil komme til

kirkestuen tirsdag 24. mars. kl.1700 – 1830.

Her blir det:

Kafé med vafler og kaker

Åresalg

«Løp for livet» rundt kirken

(Konfirmanter, foreldre og alle andre kan være med å løpe. Ta joggeskoa på og meld deg på ved ankomst. Har du ikke sponsor, kan du vipse et beløp du selv bestemmer.)

Pengene vi samler inn går til **FASTEAKSJONEN** som Kirkens Nødhjelp arrangerer.

HÅP I EN
DRÅPE VANN

spor hvor vi skrev ned hva vi kan gjøre for å skape forandring, små og store tiltak. Vi skal fortsette med gule soler for rettferdighet, grønne blader for håp, blåe dråper for vann, indigo mennesker for fellesskap og fiolette kors for den stille uke. For hver uke vil det henge mer på treet i kirken, og dette kan de som er i kirken lese når de er på søndagsgudstjeneste.

For å engasjere barna i diakoniprojektet har vi også koblet det til de praktiske aktivitetene på tweens-klubben. Barna har fått lerret og lager bilder med temaet «Håp i en dråpe», og vi skal avslutte med vernissasje og misjonsfestival, hvor vi skal stille ut og selge

bildene til inntekt for misjonsprosjektet vårt i Estland. Barna på bakegruppa baker også til denne begivenheten.

«Gå du og gjør som han» sier Jesus etter å fortalt lignelsen om den barmhjertige samaritan (Luk 10:37). Dette er en oppfordring til nestekjærlighet og diakoni. Denne oppfordringen har vi fokus på på Superonsdag, både ved å være gode medmennesker for de rundt oss, og ved å engasjere barna i fasteaksjonen og menighetens misjonsprosjekt.

Marianne Ese Eriksson

Litt meir vil vi vite om Jone

–Kva for ein musikkstil er du mest glad i?

–Jeg liker det meste, men viser, rock og jazz er tre sjangrar som går oftast igjen i spelelistene mine.

–Kva for ein matrett er den beste tykkjer du?

–Da må jeg fremheve en medium steikt biff med fløtegratinerte poteter, sopp, brokkoli og en god saus. Men reker og krabbe er heller ikke å forakte.

–Viss du tar deg ein tur med familien, kva er turmålet då?

–Da er nærområdet vårt Bjørgene så enkelt å ty til for oss. Ridestiene i Visnes er og fine for familier med små unger og barnevogn.

–Som far til fire reknar eg med at du ikkje har fritidsproblem. Om du har tid, kva vil du helst gjere?

–Liker godt å lage mat, ellers er det alltid kjekt å spille gitar og piano.

–Vi pusser opp huset vårt, og det er et felles pågående prosjekt. Jeg trives best med snekring, riving og montering, mens kona er en ivrig sparkler og maler.

–Kan du trekkje fram noko du set høgt i jobben din som lærar?

–Å se elevene mestre, og å kunne hjelpe elevene både faglig og sosialt.

–Å være en del av et større profesjonsfellesskap med gode kolleger er og viktig og kjekt for meg.

–Var noko spesielt utfordrande i starten som undervisar?

–Det var helt klart krevende å vende tilbake til skoleverket etter mange år i KFUK/M og i Kulturskolen. Det er et lystbetont arbeid hvor de fleste har en positiv

Bli bedre kjent med Jone Grutle

Bur på: Storasundfeltet

Alder: Snart 37

Familie: Kone og 4 barn

Utdanning: Adjunkt

Arbeidsplass: Frakkagjerd Barneskole, Tysvær

Tidligere jobber: Tilsett i KFUK/M i flere år, og Kulturskolen

–I skolen møter vi bredden av befolkningen, og det er mange hensyn å ta. Både når det gjelder adferd og behov.

–Du er også leiar i Torvastad sokneråd. Kva er det kjekkaste med det vervet?

–Å få lov til å være med å forme hvordan arbeidet til menigheten drives. Vi har

et godt samarbeid innad i rådet og i forhold til ansatte i menigheten.

–Har du ein draum for menigheten?

–At vi får til gudstjenester som treffer mer enn den "harde kjernen" når det ikke er dåp eller trosopplærings tiltak. Kanskje på ettermiddagen eller kveldstid?

–Ønsker en enklere liturgi. Vi tester for tiden ut KAOS-gudstjenester, for å nevne noe.

–Korleis får du alt til å gå i hop-4 ungar heime, leiar i soknerådet og lærarjobben?

–Jeg gjør det jeg får tid til, er vel det enkle svaret. For tiden er

jeg mest opptatt av å bidra hjemme med vår lille jente på vel 3 mnd. Ellers har sjøen alltid vært en stor interesse, men for tiden er vi mest landfaste. I august kjøpte vi oss campingvogn. Vi gleder oss til å kjøre rundt med hele flokken vår. Men det må bli varmere i været.

Marte

Liv i Torvastad menighet

Gi oss et åpent sinn i møte med andre

Bønn er del av livet. Ikke minst når livet er vanskelig. «I slikt et vær, da får du bønner, Gud!», skrev Wergeland i et dikt i 1842. Undersøkelser viser at mange ber ekstra når situasjonen i verden gjør oss urolige og det skjer noe vondt med oss selv og våre nærmeste.

Aktuelle fellesbønner

Alle kan be. I gudstjenestene er vi med i en større sammenheng. Vi takker og ber for alt som Gud har skapt og for hverandre, for ledere i kirke og samfunn, for syke, fellesskap i bygda, barnehager, skole, lag og foreninger, arbeidsplasser be om det vi har på hjertet.

Bønneveggen i Torvastad kirke som kom etter skolegudstjenester før jul, forteller om elevers takknemlighet, omsorg, uro og håp.

Be med åpent sinn

Bønnene i gudstjenester kan overraske og utfordre. Plutselig blir ordene et spill, og du stopper opp og minnes hva Jesus sa: "Alt dere vil at andre skal gjøre mot dere, skal også dere gjøre mot dem".

Men slik er det ikke. I vår verden sier en president at han hater andre, i vår nærhet opplever barn og unge å bli mobbet, mens voksne blir nettrull. Også vi som ikke ønsker å hate, mobbe eller skrive stygt om andre, har ingen grunn til å føle oss bedre. Vi har alle vårt vi sliter med.

Etter en skolegudstjeneste før jul ble kirkegjengerne møtt av en vegg fargeglade bønneark. De var laget av elever på Torvastad skole.

La oss be om å være i Jesu sted og formidle hans kjærlighet i møte med andre. To bønner som vi ber i gudstjenestene, kan være spill som hjelper oss videre.

Gi oss et åpent sinn i møte med mennesker av en annen tro eller overbevisning, så vi ikke fordømmer og taler usant om hverandre.

La troskap og respekt prege vår omgang med hverandre.

En av torvastadelevne hadde et bønneønske om «at mørke skal fylles med lys». Nå i påsketida minnes vi at Jesus sa: «Jeg er verdens lys. Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys». La oss møtes i gudstjenestene og be sammen.

Ingmar

Torvastad Idrettslag

KJERKEBLAD | PÅSK 2026

Tur-Orientering 2026

Vi kjører på med vårt folkehelse tiltak og kan tilby vanlig turorientering i Bjørgene, Visnes/Fransahagen, Kvalavågsmarka og Håvikmarka med 15 poster på hvert sted. Kartene kan kjøpes enkeltvis eller samlet. Registrering av «klipp» på postene foregår mest via skanning av kode via mobil, men kan også registreres manuelt. Postene har ulik vanskelighetsgrad, men er generelt plassert for å gi en fin tur i naturen.

I tillegg tilbyr vi også et spesielt barnevennlig tilbud med foto-orientering i Bjørgene og Fransahagen hvor riktig bilde skal plasseres på posten på kartet. Dette opplegget premieres spesielt når gjennomført. Tur-opplegget kan kjøpes fra medio mars, såfremt været tillater det.

Tur-O materiell kan kjøpes på KIWI Avaldsnes og Storesund, på TIL-kontoret (tlf. 906 44 423) eller på nett: turorientering.no - velg arrangør Torvastad IL Orientering, eller direkte: turorientering.no/next/orienteering/organizer/364

Småplukk fra 2012

På årsmøte 1.mars 2012 overtok Anne Storesund Vågen som styreleder etter Roy Vikre. Dermed ble hun første kvinnelige styreleder i lagets 66-årige historie.

Torvastad deltok med hele fem lag i Norway Cup (G13, G15-16, J14, foruten juniorlag for både jenter og gutter. G13 ble best da de kom til åttendedelsfinalen i A slutt-spillet, dermed tangerte de «klubbrekorden».

Det gamle bygget ved «nybanen» fra 1987 ble revet og gav plass til et nytt bygg. Det nye bygget inneholder to store garderobes, dommergarderobe og toaletter i 1 etasje. Andre etasje har rom for sekretariat og speakertjeneste. Løpebanen fra 1987, som kommunen har hovedansvar for, ble også renoveret dette året.

A-laget i fotball hadde en tung sesong og rykket ned til 5.divisjon.

Ellers har friidrettsgruppa arrangert både løpskarusell i Bjørgene, KM i terrengløp og friidrettsstevne. Orienteringsgruppa arrangerte o-løp i Bjørgene og på Bjørgenedagen gikk hele 212

stk. trimturen. Disse gruppen medvirker også på TORV-ALL som i år samlet nesten 600 deltagere.

CH

Utradisjonell melding fra bilverksted i Lyndal!

Sangkveld onsdag 29.april

Etter en kjekk kveld i januar, gleder vi oss nå til ny sangkveld onsdag 29.april kl. 19.00 på Håland bedehus. Har du ønske om en sang du har lyst å ha med i programmet, kan du sende forslag til Martha (91612827) eller Kari (95287899) innen 10.april.

Velkommen til nok en kveld med mye allsang, vakre toner og gode ord. Det blir også enkel bevertning og rom for drøs i etterkant.

Kunstutstilling på Aktivitetshuset lørdag 9.mai kl 1100.

Endelig har det lyktes å få Olaf Storø til en utstilling på Torvastad.

Olaf bor nå ca 9 måneder på Svalbard og resterende måneder på Salhusveien hvor han har bolig og atelier. Noen tiår tilbake i tid husker sikkert mange at Olaf var styrer på Husmorlagets barnehage på Stange. På folkemunne går det mange historier om den tiden.

Olaf er spesielt kjent for den fine blåfargen på sine bilder og også bilder med isbjørner som motiv. Det er mulig for alle å kjøpe kunst for en akseptabel pris. Alle som besøker utstillingen, vil få et lodd hvor en blir med i trekningen av et kunstverk av Olaf.

Det blir utlodning med 25 gevinster, og salg av kaffe og vafler i kaféen hvor overskuddet går til Hauge skoles venner.

VELKOMMEN

Kalenderen - kirke og bedehus

Gudstjenesteliste høst 2025.
Merk! Det kan komme endringer. Følg med på skjerikirken.no, torvastadkirke.no, menighetens facebookside.

Dato	Tid	Sted	
22.03.	1100	Torvastad	Fasteaksjon
29.03.	1100	Norheim	
02.04.	2000	Norheim	
03.04.	1100	Torvastad	
04.04.	1300	Feøy bedehus	
05.04.	1100	Torvastad	1.påskedag
06.04.	1900	Torvastad	Påskesangkveld
12.04.	1100	Vår Frelsers	Avskjed med biskop Anne Lise
19.04.	1700	Torvastad	KAOS. Samtalegudstjeneste, superonsdag deltar.
26.04.	1100	Norheim	Gudstjeneste for små og store
02.05.	1100	Torvastad	Konfirmasjon
02.05.	1300	Torvastad	Konfirmasjon
03.05.	1100	Torvastad	Konfirmasjon
10.05.	1100	Olavskirken	
17.05.	1100	Torvastad skole	17.mai familiegudstjeneste
24.05.	1100	Torvastad	
31.05.	1100	Torvastad	
07.06.	1100	Norheim	
14.06.	1100	Torvastad	
21.06.	1700	v/Ungdomshuset	St Hans
28.06.	1100	Torvastad	

BEDEHUSMØTER

22. mars	NLM	Hauge
29. mars	GN	Håland
12. april	NMS	Hauge
19. april	NOR	Håland
26. april	DISM	Håland
29. april	Sangkveld	Håland
10. mai	NLM	Hauge
31. mai	NMS	Håland
7. juni	NOR	Hauge

'Time Out'
...et pusterom midt på dagen...
TIMEOUT på Ungdomshuset
mandag 13. april 11:00

DØPTE:	
Håkon Helgesen Mager	01.01.2026
Tobias Hagen Viken	25.01.2026
Tom Stava Hellem	08.02.2026
Leonard Nordal	22.02.2026

GRAVLAGTE:	
Kjell Storesund	12.12.2025
Jon Bendik Wegner Storesund	28.11.2025
Sven Inge Gjerde	25.11.2025
May-IrenBendiksen	25.11.2025
Ingvar Kallevik	06.01.2026
Gudveig Johanne Lilleskog	09.01.2026
Edvard Nordbø	13.01.2026
Gerd Dybvik	30.01.2026
Anne Elise Kristiansen	06.02.2026
Grethe Stange	20.02.2026

Takkoffer

Dato	Tid	Takkoffer til	Takkofferbeløp
24.12.2025	14:00	Kirkens Nødhjelp	22420,00
25.12.2025	12:00	NMS - Estland	5950,00
01.01.2026	12:00	Sjømannskirken - Norsk kirke i utland	4728,00
11.01.2026	11:00	Torvastad Menighet	4946,13
18.01.2026	11:00	Torvastad KFUK KFUM	6120,61
25.01.2026	11:00	NMS - Estland	7433,86
08.02.2026	11:00	Torvastad Menighet	7213,94
15.02.2026	15:00	Torvastad KFUK KFUM speidere	1309,00
22.02.2026	11:00	Blå Kors i Norge	4496,49

HAUGALAND KRAFT
din egen kraft

iMi
BEGRAVELSESBYRÅ
Strandgt. 192 - Tlf. 52 70 19 70
www.imibb.no - Epost. post@imibb.no
Vi ordner alt ved begravelse og bisettelse i byen og distriktet

VICO

Ribvest.no

Verksted for alle bilmerker!
Avaldsnes Bilverksted AS
Vestergaten 107 - 4252 Avaldsnes
Tlf. 52 84 12 01
For everything from car parts.

Gynekolog
Gunnvor Storesund
Tlf.: 52 72 44 40

Skudenes & Aakra
Sparebank

olas bil as
www.bildeler.net tlf 52 84 22 55

FRIESTAD KJØKKEN & INTERIØR AS
Vestheimvegen 33
4250 Kopervik
Tlf. 52 84 50 90

Uvanlig lang og kald vinter i år – til stor glede for store og små som endelig kunne finne fram skøyter og spark. I dagervis var det var et yrende folkeliv på Bøvatnet, ofte til langt utpå kveldene. Foto: Bodil

Uvanlig mye snø fikk vi også – til stor glede for oss som liker å gå på ski eller renne på akebrett. Folk fra hele distriktet kom for å kose seg i de flotte løypene som Einar Vikingstad hadde preparert like ved Torvastad kirke. Det har nok aldri vært så flotte skiløyper på Torvastad. På bildet ser vi David Torvastad. Foto: Bodil

Uvanlig mye nordlys på nattehimmelen i vinter – til stor glede for oss som så sjelden får oppleve dette, og ikke minst for alle som liker å fotografere! For selv om nordlyset ikke alltid var så imponerende å se på, så ble det jo mye mer spektakulært på bildene. Foto: Marit Areklett

Uvanlig sein vår i år – men nå er den endelig her, til stor glede for oss alle. Nyt de lange dagene, nyt sola, fuglesangen og hele skaperverket som våkner til nytt liv! Og send gjerne en takk opp til vår Herre! Foto: Bodil